

Prvi majnik.

Otročiči, oj veselje!
Prvi majnik je že tu;
Pomlad mila cvetke stelje,
Glejte, polno je cvetu!

Oj, le venčajmo, krasimo,
Veselimo srčno se;
A Boga ne pozabimo,
Ki nam to podaril je.

Čujte, ptičic mili glasi
Se razlegajo okrog,
Vse se kinča, vse se krasi
Zelen hrib je, dol in log.

On je vstvaril vso naravo,
On daje cveticam rast,
Ptičiči nam pojejo slavo,
Pojmo tudi mi mu čast.

Prvi majnik, dôba mila,
Slika naših src in let,
Da bi v srčicah nam klila,
Da ne zvénil tvoj bi cvet!

Pokleknilo, otročiči!
Vsak ročice sklene naj:
,Slava Oče! — vsak zakličí,
Ker si dal nam lepi maj!

Radoslav Silvester.

Š m a r n i c e.

Polgo smo se je veselili, težko smo jo pričakovali, pa prišla je. »Kdo pa?« se morda poprašujete, mali skakalčki? I, kdo neki? Malo poglejte na vrt in polje, pa tje se ozrite proti gozdu, pa boste precej uganili. Zlato solnčece, ki se več ne skriva za sivo meglo, ampak veselo in prijazno gleda na prebujeno naravo, je poklicalo zopet radost na svet. Studenček žubori po gladki strugi ter kliče rumene zlatice na svoj breg. Drevje ima zopet zeleno obleko in se lepša s pisanim cvetjem. Lastavica cvrči po zraku in pridno leta pod streho, kjer si zida trdno in varno gnezdice. Škrjanček na polju in njegovi krilati bratci po logu oznanujejo, da je prišla k nam zopet ljuba, vesela p o m l a d.

Pomlad, krasna pomlad je tukaj! Kdo se je ne veselil? Saj smo se vsi naveličali mraza in snega, ter smo težko pričakovali, kdaj nas razveseli cvetoča črešnja in pisani vrt. Pa ne samo veselja na prostem, tudi še družih lepših darov nam je prinesla usmiljena in dobrotljiva roka nebeškega Očeta. Koliko lepih praznikov obhajamo ravno v tej letni dôbi! Ali niste videli, kako